

ikke, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renterne er betalt, var stiftet, og sådanne renter påhviler sådant fast driftssted eller fast sted, skal renterne anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

6. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renterne eller den rentebærende gæld overstiger, af hvilken grund det end måtte være, de renter eller den rentebærende gæld, som ville have være aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis der ikke havde foreligget en sådan forbindelse, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på de sidstnævnte renter eller på renter af sidstnævnte gæld. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

7. Bestemmelserne i denne artikel skal ikke finde anvendelse, hvis det var hovedformålet eller et af hovedformålene for enhver person, der medvirkede ved stiftelsen eller overdragelsen af den gældsfordring, som ligger til grund for udbetalingen af renterne, at drage fordel af denne artikel ved hjælp af denne stiftelse eller overdragelse.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådan royalties kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af royalty-beløbet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:

- a) 5 pct. af bruttobeløbet af royalties for anvendelse af eller retten til at anvende ethvert industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr;
- b) 15 pct. af bruttobeløbet af royalties i alle andre tilfælde.

3. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til ethvert litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm, ethvert patent, varemærke, mønstre eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode eller andre immaterielle ejendele, eller for anvendelse af, eller retten til at anvende, industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr, eller for oplysninger om industriel, kommerciel eller videnskabelig erfaring.

4. Bestemmelserne i denne artikels stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 og 14 finde anvendelse.

5. Royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor den person, der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket forpligtelsen til betaling af royaltybeløbet var stiftet, og sådanne royalties påhviler sådant fast driftssted eller fast sted, skal royalties anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

6. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet, set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville have være aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyn-